

ZEPTALI JSME SE

Vladimíra Havránková

Přinášíme Vám ROZHOVOR s paní Vladimírou Havránkovou, vedoucí střediska Mnichovo Hradiště Diecézní Charity Litoměřice

V současné době je tolik potřebná péče o seniory vysoce aktuálním tématem. Senioři patří do rizikové skupiny obyvatel a jejich zájmy a péče o ně se v posledních týdnech dostaly do popředí zájmu nejenom vlády, ale celé veřejnosti. Jak funguje pečovatelská služba z pohledu pracovníků a nakolik dnešní situace ovlivnila péči potřebným? O tom a mnohem více jsme si povídaly s paní Vladimírou Havránkovou, vedoucí střediska Mnichovo Hradiště Diecézní Charity Litoměřice.

Pracujete jako vedoucí Charitní pečovatelské služby se sídlem v Mnichově Hradišti. Jaké byly Vaše začátky v této sociální službě? A jak dlouho zde působíte?

V sociálních službách pracuji od srpna roku 2015. Začínala jsem jako terénní pečovatelka v Bakově nad Jizerou, kde jsem působila skoro dva roky. Byla jsem člověk bez sociálního vzdělání, ve službách jsem předtím nikdy nepracovala, takže jsem do této práce spadla rovnýma nohama. Časem jsem si udělala kurz pracovníka v sociálních službách a po dvou letech působení v Bakově mi přišla nabídka na pozici vedoucí Charity. Dlouho jsem přemýšlela, ale nakonec jsem místo přijala. Letos to budou tři roky. Původně jsem se vyučila jako zlatník-klenotník, v oboru jsem poté 30 let působila. Po zrušení provozu jsem se zaměřila na sociální oblast, ke které mne to vždy táhlo. Člověk k této profesi musí mít vztah, je to o práci s lidmi, hlavně se seniory. Musí mít citění, být upřímný, práce jej musí bavit.

Vaše Charitní pečovatelská služba působí ve městech Mnichovo Hradiště, Mladá Boleslav a Bakov nad Jizerou. Jaká je Vaše cílová skupina? Mají Vaši uživatelé v jednotlivých lokalitách nějaká specifika, nebo jsou jejich potřeby totožné?

Pomáháme seniorům, osobám se zdravotním postižením, osobám s mentálním postižením a osobám s chronickým onemocněním. Ale 95 % našich uživatelů tvoří senioři. Víceméně je to stejné, lidé chtějí co nejdéle zůstat v domácím prostředí, což chápeme a plně respektujeme. Je to těžké, odcházet po 50 a více letech z domova do nějakého sociálního zařízení. Jsme tu od toho, abychom seniorům pomohli zůstat co nejdéle v přirozeném domácím prostředí, s větší nebo menší dopomocí, je to velmi individuální. Než začneme poskytovat službu, nejdříve provede naše sociální pracovnice sociální šetření, zjistí potřeby zájemce a pak se nastaví služba speciálně na míru dle naší kapacity. Nestává se, že bychom uživatele odmítali, popřípadě řekneme – v tuhle chvíli nemůžeme, ale ozveme se příští týden. Ale když vidíme, že zájemce potřebuje pomoc okamžitě, službu ihned zajistíme.

Jaké služby poskytujete a kolik pracovníků působí ve Vaší oblastní organizaci?

Provozujeme pečovatelskou službu a osobní asistenci, a to jak v Bakově, tak v Mnichově Hradišti i Mladé Boleslavi. Rozdíl mezi pečovatelskou službou a osobní asistencí je takový, že v rámci pečovatelské služby provádíme jednotlivé úkony, např. pomůžeme s hygienou, podáme stravu, nakoupíme. V osobní asistenci máme daleko více času, můžeme s uživatelem strávit delší dobu, je tu i větší dopomoc. Více se uživatelům věnujeme, snažíme se je motivovat, poskytujeme komplexnější služby, máme čas si s nimi popovídat. V Mnichově Hradišti působí pět pečovatelek v pečovatelské službě a jedna v asistenční službě. V Bakově máme 1,5 úvazku na pečovatelskou službu a 0,5 úvazku osobní asistence. V Mladé Boleslavi pracují tři pečovatelky, asistenci neposkytujeme. Může se to zdát jako nepoměr, ale Mladá Boleslav má svou vlastní velkou pečovatelskou službu, působí zde i další organizace. My vykrýváme spádové obce, spíše fungujeme jako poslední záchrana. Zajišťujeme službu i ve spádových obcích Bakova a Mnichova Hradiště.

Poskytujete ambulantní i terénní službu. Jakým způsobem nyní pracujete?

Pracujeme více méně stále stejně, i když podmínky jsou nyní ztížené. Stalo se, že v Mladé Boleslavi vypadly všechny tři pečovatelky, tak jsme je museli pokrýt pečovatelkami z Mnichova Hradiště. Oslovovali jsme rodiny našich uživatelů, protože nyní je spousta lidí doma, nepracuje se, zda by se o svého blízkého na nějakou dobu postarali. Většina z nich nám vyšla vstříc. Někteří ani nechtějí, abychom do rodin docházeli, částečné riziko přenosu nemocí zde je, i když se cítíme být zdraví a děláme vše proto, abychom toto riziko eliminovali. Též jsme nyní přestali poskytovat službu úklidu, rodiny jsem obtelefonovala a všichni nám vyšli vstříc. Snažím se našim děvčatům trochu ulevit, pracujeme od pondělka do neděle, sloužíme i večerní služby.

pokračování rozhovoru na další straně

Všeobecně je v celé zemi nedostatek ochranných prostředků. Jak jste si poradili? Vyšel Vám někdo vstříc?

V prvopočátku jsme měli k dispozici asi jenom deset jednorázových roušek. Obrovsky nám pomohlo město Mnichovo Hradiště, poskytlo roušky, desinfekci, respirátory, poté se již rozeběhly dodávky z Krajského úřadu, který nás již nyní pravidelně zásobuje. Také nesmím zapomenout na ochranné pomůcky od města Bakova, dále šité roušky, které jsme dostali od rodin našich uživatelů, od březinských hasičů i od Denního centra JIZERA.

V této nelehké době je řada lidí odkázána na pomoc sociálních služeb, a to nejenom pečovatelskou, ale též psychologickou. Jaké máte zkušenosti, čeho se Vaši uživatelé nejvíce obávají? S čím potřebují nejvíce pomoci?

Naše sociální pracovnice poskytuje základní poradenství, když mají uživatelé potřebu, mohou si s ní promluvit, ona přijede i za nimi domů a popovídá si s nimi. Senioři jsou nyní vystrašení ze všech zpráv z médií, které se na ně valí. Není to pro ně jednoduché. Město Mnichovo Hradiště zřídilo krizovou linku, na kterou se obracejí senioři, kteří potřebují nakoupit nebo obstarat léky. Toto je zajištěno jak z naší strany, tak i od dobrovolníků města. Sociální kontakt neztratili, senioři se mohou volně pohybovat a je na zvážení, jak dalece se cítí ohroženi, nebo ne.

Co by Vaši práci ulehčilo? Neustálý tlak na pracovníky již musí vybírat svou daň.

Musím říci, že naše děvčata jsou skvělá. Fungují úžasně, zatím na ně žádné chmury nepadají. Chodí nám pomáhat dobrovolníci, v Bakově slečna Klárka z Denního centra JIZERA, v Mnichově Hradišti pomáhají dvě slečny s roznáškou obědů, i to je velká pomoc.

Stává se, že Vaši klienti nyní službu odmítají?

V Mnichově Hradišti máme tři uživatele, kteří nám v současné době službu odmítli, nechtějí, abychom docházeli, což plně respektujeme. V Mladé Boleslavi je to jedna rodina. Vše z důvodu strachu z nakažení, i když se snažíme maximálně chránit sebe i druhé. Já jsem ráda, že fungujeme, že můžeme péči poskytovat, snažíme se pracovat tak, aby služba nezkolabovala.

Jakým způsobem pečujete o psychohygienu svých pracovníků? Co Vám dodává síly?

Holky mají možnost individuální, nebo týmové supervize. V této době se scházíme každé ráno na krátkou poradou, kde shrneme předchozí den, co se bude dít tento den, kdo potřebuje pomoc, domlouváme se operativně. Máme podporu od představitelů města Bakova i Mnichova Hradiště, jsou ochotni naslouchat i pomoci. Konečně o nás vědí, přeci jenom sociální služby byly předtím upozaděné, hodně se toho změnilo. Nyní je vidět naše působení, že pomáháme, a to je dobře.

Jaké nové problémy nyní ve Vaší práci nastaly? Jakým způsobem je řešíte?

V první řadě svědomitě řešíme zvýšenou hygienu a ochranu, stále používáme roušky, rukavice, dezinfekce. Pracovní prostory dezinfikujeme i několikrát denně, včetně služebních vozů.

Zajisté potřebujete pomoc i od dobrovolníků či široké veřejnosti. V čem Vám můžeme být my, občané, nápomocni?

Naše dobrovolnice jsou nám nyní oporou, zatím zvládáme. Máme kontakty i na další dobrovolníky, nabídka přišla z Krajského úřadu, z Denního centra JIZERA i od dalších subjektů. V současné době fungujeme dobře, doufám, že to vydrží. Ale situace se rychle mění, zítra může být všechno jinak.

Mnoho seniorů nemá přístup na internet, neví na koho se obrátit se žádostí o pomoc. Poradíte, jak a koho mohou v rámci Vaší Charity kontaktovat?

Naši uživatelé mají automaticky ke smlouvě předané kontakty na pracovníky Charity. Každý z nich má přiděleného tzv. klíčového pracovníka, který je s ním nejvíce v kontaktu, zajišťuje ty nejdůležitější úkony. Pro zájemce o služby máme letáčky umístěné u lékařů, na městském úřadě, provozujeme vlastní webové stránky, a také lidé si o nás mezi sebou řeknou. V případě zájmu se zájemci mohou s důvěrou obrátit na mne nebo na naši sociální pracovníci Mgr. Irenu Škopánovou, která má kancelář v Domě s pečovatelskou službou v Bakově. Telefonický kontakt na paní Škopánovou je 730 182 346, na mne 731 402 442.

Co byste vzkázala našim čtenářům, potažmo uživatelům sociálních služeb?

V dnešní složité době používat zdravý selský rozum a hlavně nezbláznit se z toho. Přeji všem, aby to přežili v psychickém i fyzickém zdraví, aby bylo lépe, abychom mohli zase chodit ven, setkávat se spolu, povídat si. Chci poděkovat starostům našich měst, dobrovolníkům, lidem, kteří nám darovali ušité roušky, paní Friedrichové z Denního centra JIZERA za spolupráci a ochotu, a hlavně našim děvčatům za obětavou práci, kterou v této těžké době odvádějí.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně sil ve Vašem záslužném povolání.

Kristýna Zimovjanová